

בש"פ 4053/15 - מוחמד עבד אל עאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4053/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: מוחמד עבד אל עאל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב'
השופטת ד' עטר) במ"ת 43198-03-15 מיום
11.5.2015

תאריך הישיבה: כ"ח בסיון התשע"ה (15.6.2015)

בשם העורר: עו"ד ישראל קליין

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, שוד, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וניסיון תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו. עבירות אלה נעברו תוך הפרת תנאי מעצר בית בו היה נתון העורר בתיק אחר. הוסכם כי קיימות ראיות לכאורה למעט בכל הנוגע לעבירת השוד. בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה גם בהקשר לעבירה אחרונה זו, ואולם אינן בעוצמה מרבית.

2. העורר נשלח לתסקיר מעצר בגדרו נבחנה האפשרות למציאת חלופה טיפולית. שירות המבחן הגיע למסקנה כי הסבירות להישנות מקרים דומים למיוחס בכתב האישום הינה גבוהה והסיכוי להצלחת טיפול גמילה נמוך במיוחד. לפיכך לא המליץ על שחרור לחלופה. בא כוח העורר הוסיף ועתר לבית המשפט המחוזי להורות על קבלת תסקיר משלים בגדרו תבחן חלופת גמילה.

3. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) עמד על כך כי ככלל העיתוי הראוי לגמילה מסמים הינו בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. בצד האמור נבחנו החריגים שנקבעו בהלכה, שבהתקיימם ניתן להורות על הליך גמילה כבר בשלב המעצר. נוכח התשתית שעמדה לפניו, לרבות תסקיר המעצר והתרשמות שירות המבחן, נמצא כי העורר לא עומד בתנאים אלה. בית המשפט הוסיף ועמד על מידת המסוכנות הנשקפת מהעורר ועל כך שלא ניתן לרחוש לו אמון – בין היתר – בשים לב לכך שביצע לכאורה את המעשים המיוחסים תוך הפרת תנאים מגבילים. משכך לא ראה להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

4. בערר שלפניי שב בא כוח העורר ועותר לקבלת תסקיר מעצר משלים. להשקפתו תכנית גמילה מוסדית תאפשר הוצאת העורר ממעגל הסמים ותשרת את אינטרס הציבור. גם העורר ביקש – בדבריו שנשמעו במישרין – לאפשר לו הליך גמילה. המשיבה תמכה בהחלטת בית המשפט מטעמיה.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ואת התשתית הנורמטיבית לעניין בקשה לגמילה בשלב המעצר (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פסקאות 8-9 (21.3.2011)), לא מצאתי עילה להתערבות. בית המשפט המחוזי ניתח נכוחה את התנאים שנקבעו בפסיקתנו בהקשר הנדון, עמד על כך שהעורר לא החל בטיפול עובר למעצרו, ועל כך שכעולה מתסקיר המעצר פוטנציאל ההצלחה נמוך ביותר. זאת בצד טעמים נוספים המצביעים על סיכון מהעורר ואי מתן אמון כי ימלא אחר תנאי השחרור. משכך, איני רואה עילה להורות על הגשת תסקיר משלים.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ה (15/06/2015), במעמד הצדדים.

ש ו פ ט